Ը· ՏԱՐԻ 2352 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 18 ՏՐԷ 4384 26 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1891 6 ՁԻՄԱԶԻԻԼ ԻՎ Էլ 1309 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԳՐՈՒԹԻՒՆՔ ԿԸՂԿԷՍՏ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ. Գոլիս

آرەۋەلك غازئتەسىنىڭ ەدەبىلىك ەدەبىدە نوروادونكيان خانى

ئىسمارادا سەنەزمە

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱՋԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆԵՐԳԱՏՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան 150
» » Վեցամսեայ » 75
» » Եռամսեայ » 40
Օտար երկիրներէ Տարեկան ֆրանք 56
» » Վեցամսեայ » 28
Լրագիր Թուրքի վրայ մանուածոյ ապագիր. Տարեկան Օսմ. ոսկի 2
Գուսուադ Թուրքացարի ծանր միօրինակ Ղրշ· 50

Խմբագրութիւն եաթա ուղղուած նամակ կամ ընդունած գրութիւն եա չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ· ՊՈԼԻՍ, ՆՈՅԵՄ· 26|8 ԴԵԿՏ· 1891

ՊԱՏՄԱԳԻՏ

ԳԱԼՈՒՍՏ ՇԻՐՄԱԶԱՆԵԱՆ

Ի միում աւուր ի 18 Նոյեմբերի երկուշաբթի, գաւժեցաւ ինձ մահ երկուց Ծերունազարդ բարեկամաց Յովհաննէս Գէորգ Միւհէնտիսեանի ի հասակի 82 ամաց ի Կ· Պոլիս, և Գալուստ Շիրմազանեան Վարդանեանցի 79 ամաց ի Զալէնսոլէ գիւղն Օրլով Նահանգի Ռուսաստանեայց։

Երկու անձնաւորութիւնք եւս ծանօթ համայն ազգանց, մին Յովհաննէս Միւհէնտիսեան, իբր արհեստական ճարտարութեամբ տպագրական լուսատարած գործառնութեանց ամէն ճիւղերի մէջ, որով պայծառացոյց ոչ միայն հայկական տպագրութիւնն իբր դեղեցկաչէն ձուլածոյիւք զանազան տեսակ Մեսրովբեան տառից, այլ և Օսմանեան հին և նոր տառից բազմաչխատ վարելագրութեանց յօրինմամբ։ Միհէնտիսեան Հայ և Թուրք տառերով գեղեցկատիպ մատեանք երկար տարիներ պիտի պահպանեն զանուն և գիտնական այս պատուական և յարգելի արուեստագիտին, որ պատկառելի եղաւ իբր կրօնասիրութեամբ և գործովք և արդեամբք, մինչեւ ցվերջին կեաս ծերութեան։ Օրհնեա՛լ եղիցի յիշատակն։

Իսկ միւսն, ԳԱԼՈՒՍՏ ՇԻՐՄԱԶԱՆԵԱՆ, հանդերձանօթ իւր գերով և գանազան երկասիրութեամբք, յորս պատմական մասն առաւել գնահատելի հաւարուած է իւր անաչառութեամբ և ճշդութեամբ, մանաւանդ երբ կը քննադատէր այլոց հրատարակած տոհմային պատմութիւններն անցեալ և ներկայ դարուց։

Այդ մասին իւր աշխատութիւնք իւր պատենկութեան հասակէն կ'ըսկսին, երբ սկսած է հաւաքել զանազան պատմական տեղեկութիւնք, և իւր օրագրութեանց մէջ անցուցած թէ լսածներն և թէ իւր աչօք տեսածներն՝ հաւաքելով նաև բազում Հայրապետական կոնդակներ, և եպիսկոպոսական նամակներ և այլ կրօնական և քաղաքական պաշտօնէութեանց թղթակցութիւններ, որք եթէ ամբողջութեամբ անկորուստ մնացած լինէին, չատ մեծ լոյս պիտի սփռէին պատմութեան այն մութ կէտերուն, որք անցեալ և այս դարուս կը վերաբերին։

Բայց 1865 թուականին, երբ լինքն Թիֆլիսի քաղաքագլուխ եղած էր, թիւրիմացութեամբ ժողովրդեան կամ թշնամական դրդմամբ իւր տունն ու տեղը քանդուեցաւ, և իւր հաւաքածոյից մեծ մասն ի կորուստ մատնուեցան, որոց վրայ մինչեւ ցվերջ կ'ողբար Շիրմազանեան։

Իմ ծանօթութիւնն այս բազմահմուտ պատմագրին հետ սկսաւ 1879 թուականի սկիզբները թղթակցութեամբ, և 1885 թուականին տեսակցութեամբ՝ ի Թիֆլիս, և չարունակեցաւ մեր նամակագրութիւնը մինչեւ ներկայ տարւոյս սեպտեմբեր ամիսը, յորում վերջին նամակը կը դրեր առիս ամսոյն 16 Թուականաւ, գանգատելով իւր հիւանդութենէն (կաթուած) որ տկարացուցած էր իւր մտաներն, իւր գլուխն և բոլոր մարմինը, հետեւեալ սրտառուչ բանիւք։

«Վաղուց է, այսինքն ԹուԼիս ամսոյ 26 ստացեալ եմ Ձեր Հայրութեան նամակն· այլ ի զօրութիւն չկայ «գրելոյ և պատասխանելոյ Հայրութեանդ, վասն որոյ չատ և չատ նեղանում եմ, երբ մտածում եմ սրտիս «աչխոյժն կորցնելոյ մասին։ Մատներս «էլ չեն հնազանդում ինձ, եւ որպէս «գրած եմ (յառաչագրոյն) քանի մի «հոգւոյ փոխում եմ, մինչեւ կարողանում եմ մի նամակ ամփոփել Հայրու«թեանդ վերայ, ըստ որում մտաներս «չեն զօրում· գողում են· մոռանում «եմ, ինչ որ մտադիր եմ գրելու· «Թաչկեան Հայրն հանդիստ կեանք է «վարել 84ամեայ, վասն որոյ և այնպէս «աչխոյժ է· և ոչ որպէս ես ճանա«պարհորդութիւն (անելով) ուր է «գիստ կեանք (անցուցելով) ուր է «խորին Պարսկաստանումն, եւ Ռուսաց «սառցանման երկիրն· ինչպէս այժմ «է· ուր կրակով եմ տաքացնում մեր «սենեակներն, և ցրտի ահիցն չենք «համարձակվում դուրս գալ»····

«Շատ երկար գրելոյ ցանկութիւն «ունիմ, բայց գրիչս չէ ներում· ու«րեմն ներեցէք ինձ»։

Շիրմազանեանի դրաւոր աշխատութիւնք երեւցած են նախ համառօտ տեղեկութեամբ ի վերայ Պարսկահայոց 1840 Թուականէն սկսեալ, ընդմիւռնիոյ Աբշոյր» Աբջարեան լրագրոյ մէջ, և 1843ին Վենետկոյ Բազմվէպի մէջ, յորում կը հրատարակէր Վանեցւոց լեզուաւ յօրինուած մի բանատեղծութիւն Հայ աղջկայ բերանէն իր նշանած երիտասարդի ծովմանյն լինելուն վրայ, որ այսպէս կ'սկսի·

Նաւով Աղթամարայ ելանք
Տեխ Աւանուց ճանպահ ընկանք
Ոստանայ դէմ երբ մեք հասանք
Սեւ աւուր սեւ արեւ տեսանք։

Այնուհետեւ Շիրմազանեան հետզհետէ գրած է չատ պատմական յօդուածներ Մուշ լրագրոյ մէջ· Թիֆլիսի Կոմսի և Էջմիածնի Աբջար ամսաթերթերի մէջ· Նոր-Դար ամենօրեայ լրագրոյ մէջ, Աբէռնվան Մուշ մէջ և այլն, յորս կը փայլին իւր հմտութիւնք եւ յիշողութեան խորութիւնք։ Կոմսի մէջ 1863ին սկսուած և ապա Աբջարի մէջ 1877ին ամբողջութեամբ հրատարակուած «Ճանապարհորդութիւն Մաղբեռ Նաճախ վանքումը» գործը՝ հիանալի մի պատմութիւն է, ճգնաւորի մը վերայ, և նորա աւանդած պատմական տեղեկութեանց վերայ, որոյ ստուգութիւնն ինձ տարակուսելի Թուելով և կարծելով մի վիպասանութիւն, քան իրական պատմութիւն, երբ 1881 թուին կը հարցուներէի իւրեան, այսպէս կը պատասխաներ ինձ· «Ճանապարհորդութիւնն ի Մաղբեռու Նախավկայի վանքն, «ըստ բազմաց թախանձանաց ի Մօս«կվայէ, ի Նոր Նախիջեւանէ, յԱգ«րախանէ և յայլ և այլ քաղաքաց ու«սումնասիրաց, վերատպեցաւ յԱբջար «ամսաթերթի որպէս յիշեմս ի 1877 «ամին և այն լրութեամբ· երեւի երկ«բայիք յղտուգութիւն այնը, բայց «ասեմ ձեզ, Հա՛յր, ես գրեալ եմ զայն «զոր լուեալ եմ ի ճգնաւորէն· Դուք «մի՛ երկբայիք· Առաւել քան զայն, «ունիմ աչխատասիրեալ զկենսագրու«թիւնս 40 երեւելի անձանց Հայոց, «որք կամ գերի են անկեալ ի Պարս«կաստան կամ իւրեանց կամաւ են «մտեալ ի ծառայութիւնս Պարսից, «սկսեալ ի վերջին քառորդէն անցեալ «դարու ցկէսն ներկայ դարուս, և մե«ծամեծ պաշտօնս են վարեալ անդէն՝ «մինչեւ անդամ սպասալարութեան և «գլխաւոր զօրավարութեան աստիճան «են ստացեալ· և ահա՛ մերձ 40 տա«րի է աչխատիմ ի վերայ նորա, ժողո«վելով զապացուցութիւնս ի պաշտօ«նական թղթակցութեանց և պատ«մութեանց Ռուսաց և Պարսից»։

Սոյն պատմական աչխատասիրութիւնն եւս, ինչպէս գիտեն բանասէրք, «Երեւելի Հայկազունք ի Պարսկաստան» անունամբ, արժանի դասուեցաւ 1889ին բարեյիշատակ Իզմիրեանցի կասկած մրցանակին, և տպագրեցաւ ի Ռոսդով ի սկզբան տարւոյս, որ արդարեւ արժանի ընծերցանութեան է ամեն մասամբ· Ունի տպագրեալ ի Թիֆլիս մի տետրակ եւս «Անիկդոտներ» անունամբ, ուր հաւաքուած են բաւական թուով զըւարճալի հայ առածներ և առակներ։

Երկար կը լիներ մի առ մի յիչատակել իւր բոլոր յօդուածոց ցանկն, որք ցրիւ կը գտնուին վերոյիչեալ հանդիսից և լրագրութեանց մէջ· միայն Թէ մասնաւոր յիչատակութեան արժանի են 1875 Թուի Աբրոթի մէջ «Երջանկալիչատակ Ղուկաս Կաթողիկոսի վերայ» գրած պատմական տեղեկութիւններն, որ կ'ուզղէր մի սխալն «Հայ· Եկեղեցւոյ պատմութեան» տպեալ յերուսաղէմ 1872 ին· Դարձեալ 1876 Թուի Աբրոթի մէջ «Բանի մը խօսք Ֆաթ-Ալի Շահի վերայ» յօդուածներն ուր յականէ յանուանէ գրուած են նորա Հայ դէմոյից անուանքն։

Նշանաւոր են և իւր «Բննադատութիւնն», Աբէռնվան Մուշ մէջ 1883 ին ի վերայ «Մադիկաքաղ կենսագրութեան Ներսէս Ե· Կաթողիկոսի», ի Տ· Դաբրիէլ Պատկանեանէ· Եւ Նոր-Դարի մէջ ··· «Թամամայի Մելիք-Բաթիսներ» գրքի վրայ, որում լուութեամբ պատասխանեց կարծեմ Հեղինակն։

Այլ բազմաթիւ են իւր ձեռագիր աչխատութիւններ և հաւաքածոյներ, որոց վերայ ինչպէս իւր լիակատար կենսագրութեան վերայ մեծագոյս եմք ընդարձակ տեղեկութիւն պիտի տայ իւր սիրելի բարեկամը գիտնական Պ· Ադոքսանդր Երիցեանցն, որոյ մօտ՝ որպէս կարծեմ՝ կան ամփոփուած Շիրմազանեանի գրութիւնք և յիշատակարանք։

Իսկ 1883 Թուականին երբ Կաթողիկոսական ընտրութեան խնդիրք կը յուզուէին աստ ի Կ· Պոլիս, ինքզինքի ես բարեյիշատակ Շիրմազանեանէն Պօլօժէնիայի սկզբնաւորութեան և հաստատութեան պատմութիւնը, զոր եթէ գիտէ, բարեհաճի մանրամասնաբար գրել և հաղորդել ինձ· եւ արդարեւ նոյն տարւոյ մէջ հետզհետէ չնորհակալութեամբ ստացայ 40էն աւելի նամակաթերթերի երեսներէ բաղկացեալ մի ընդարձակ պատմութիւն, զոր և հարկ դատեցի յայնժամ հաղորդել առ որս անկ էր· և մինչեւ իսկ արտօնութիւնս ստացայ յիւրմէ տալ տպագրութեան· բայց պարագայներք չներեցին ինձ այն ատեն։

Այժմ պատեհ առիթ ներկայացած կը համարիմ հրատարակել զայդ յոյժ հետաքրքրական պատմութիւնն Աբէռնվ պատմական լրագրիդ միջոցաւ, ո՛չ միայն զի՝ մի եւ նոյն կաթողիկոսական ընտրութեան պարագայներէ մէջ դանուելով մեր Հայաստանեայց եկեղեցին, օգտակար կը լինի տեղեկանալ անցեալ ժամանակի եղելութեանց, և ըստ այնմ խորհիլ և խորհրդածել այդ կենսական խնդրոյ վերայ, այլ նա՛եւ զի անմոռաց յիչայ այդ անխոնջ և բազմահմուտ ազգային գործիչին յիչատակն, որ կէս դարէ աւելի ժամանակ աչխատած է հաւաքել, պահպանել ա՛նքան պատմական նիւթեր· և իւր բազմավաստ փորձառութեամբ իրատ զդուչաւոր աւանդել մեզ···· Օրհնեա՛լ եղիցի յիչատակն։

Երանի՛ թէ այսու հրատարակութեամբ և ես պատճառ տուած լինէի, երեսուն տարիէ ի վեր մեր վայրապար ընդդիմադրութեանց այլ եւս վախճան տալու, և անդրադառնալու Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ սկզբանն ու աւանդութեան, որ իւր եկեղեցական պաշտօնեաներն սկսեալ արդաւագէ ցկաթողիկոս ժողովրդական ընդհանրական ձայնիւն կ'ընտրէ։

Ի վերջոյ՝ հանգիստ եւ երկնային խաղաղութիւն յաղթելով իմ պատուական բարեկամիս ՂԱԶԱ ԳԱԼՈՒՍՏ ՇԻՐՄԱԶԱՆԵԱՆՑ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆՑԻ հոգւոյն, և մխիթարութիւն զաւակացն և բարեկամաց,

Մնամ ազօթարար Ազդիս
Ծոէ· Ք·Կ· Մկրեան

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊԵՐ ԵՒ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

Կը հաստատուի Թէ ռուս կառավարութիւնը Լեհաստանի մէջ կ'աւելցնէ իւր հեծելազօրաց Թիւն· Այս մասին վաւերական տեղեկութիւններ առած են գերման և աւստրեան կառավարութիւնք· Ռուս հեծելազօրաց երկու զօրաբաժիններ Բրուսիոյ և Աւստրիոյ սահմանաց մօտ կենալու հրաման առած են· Ռուս կառավարութիւնը կը յայտարարէ Թէ այս զօրաց այդը տեղափոխութեան հրաման եղած է սովոր պատճառաւ, որ երկրին ներսերը ձիերուն և զինուորներուն պահպանումը գժուարացուցած է յոյժ, և Թէ գարնան Թռ պիտի առնուին։

—Ամեն անգամ որ լսուի Թէ Ռուսիա զօրք կը հաւաքէ Լեհաստանի մէջ, կալիչիոյ Լհհերն, օրք ամենէն աւելի պիտի նեղուին աւտրեւռուսական պատերազմի մէջ, Թախանձանօք կը պահանջեն պաշտպանողական նոր ենօրինութիւններ Աւստրիոյ կառավարութեան կողմէ, որ չի կրնար մերժողական պատասխան տալ, քանի որ կալիչիոյ երևսփոխանք նախարարական մեծամասնութեան և հին կարեւոր տարը մը կը կազմեն ի Վիեննա։

—Ֆրանսացի դիւանագէտ մը, այժմ ի ձափոն, նամակ մը գրած է ի Փարիզ բարեկամ մը ուղղեալ, յայտնելով իւր տպաւորութիւնները՝ յետ այցելութեան մը ի Վլատիվոսթոք, ռուսական նաւահանգիստն խաղաղական Ովկիանոսին վրայ, Կ'ըսէ՝—

«Անգլիա և Ռուսիա օր մը իրարու պիտի բախին· Ասիոյ մէջ իրարու դէմ քալելու վրայ են չարունակ և իրարու ճամբան պիտի կտրեն օր մը անպատճառ։ Անդրկասպեան երկաթուղին մօտ ջովան բանակը պիտի բերէ հասցնէ մինչեւ մի քանի աւուր ճանապարհ Հնդկաստանի հիւսիսային սահմանագլխէն, և Վլատիվոսթոքի նաւահանգիստն, որուն համար սրընթաց մեքենաներ յատուկ նաւատորմ մը պիտի չինուի, Հանկ-Քոնկի անգլիական նաւային կայարանին դէմ արգելք մը կամ պատուար մը պիտի լինի, թոյլ տալով որ ռուսական գրաւչ համրաձակ երևի Դեղին Ծովուն մէջ· Ի Վլատիվոսթոք նորակառոյց քաղաքին մէջ ամեն կերպ չինութիւնք եռանդեամբ յառաջ կը տարուին· Ամրութիւնք, զօրանոցք 10.000 զօրաց համար, զինարանք, նաւային և գինուորական մթերանոցք, անօրինակ արագութեամբ կը յօրինուին կը չինուին· Մարտանաւեր և այլ նաւեր նորոգելու համար երկու մեծ նաւարաններ գրեթէ չինուած լինցած են· Վլատիվոսթոքի նաւատորմն այժմ երկու կարգերու բաժնուած է, չորսն նաւախումբ և Սիպերեան նաւախումբ· Առաջինը վեց մեծ չորսն մարտանաւերէ բաղկացեալ, երկրորդն ի մասնաւորի սիպերեան եղերաց պաշտպանութեան յատկացեալ և Թորպիլանաւերէ և թնդանօթակիրներ բաղկացեալ։»

—Փարիզի և չրջակայից գաւառային ժողովը, յորմէ կը բխին միչտ մեծեն արմատական առաչարկները, (զորս կառավարութիւնը չատ անգամ չեղեալ կը նկատէ և կ'ոչնչացնէ,) անցեալ չաբթուն, երկրորդ կամ երրորդ անգամ լինելով, քուէարկեց որոշում մը որով փափաք կը յայտնուի զի բնական գաւակներն ալ օրինաւոր գաւակաց հետ հաւասար բաժին ուզնին ընչից ժառանգութեան մասին։ Ծառաչադոյն կառավարութիւնը մերժած է այս առաչարկ, և այս անգամ ալ պիտի մերժէ անչուչտ· զի ցորչափ երեսփ· ժողովոյ մեծամասնութիւնը բաղկանայ օրինաւոր ամուսնութենէ ծնած գաւակներէ, խորհրդարանական մեծամասնութիւն մը չպիտի գտնուի այնպիսի օրինական փոփոխում մը արտօնող։

—Լրագրաց ընթերցողք չեն մոռանար զոր ես գրեցի Փռանկֆուրտ տ'Էսքընեի և Մեսաժըրի Ընկերութեան վիճակախաղային անհանգամանքին, ֆրանսական ձախող չահագործութեան հետեւանօք մեծագոյց վնասուց և մանաւանդ պղինձի վրայ։ Այն անհանգստութեան գործին վերջին արարուածն անցեալ չաբթուն տեղի ունեցաւ ի Փարիզ՝ առևտրական դատարանին աճուրդի սրահին մէջ, ուր ծախուեցան Մեստագ առևտրական Ընկերութեան գործարանք ամեն մեքենայներով եւ իրեղէններով, չամախորդներով և ամեն յարաբերութիւններով հանդերձ, որոց ամենքը մէկէն 18 միլիոն ֆր·ի գնեց նօտար մը, յաճախորդի մը կողմէ, որոյ անունը դեռ չծանուցուեցաւ։ Վաճառման արձիւնքէն պիտի հատուցուի Ռոնթուառ տ'Էսքընքրնի պահանջքը։

—Ի փարիզ, օրուան առաջիկայ մեծ դէպքը կը համարուի նախարարապետ Պ· տը Ֆրէսինէի ընդունելութիւնն ի Ֆրանսական Ակադեմիա, որ տեղի պիտի ունենայ վաղը չէ միւս օր։ Անցեալ հինգչաբթի Պ· տը Ֆրէսինէ Ակադեմիոյ մանախմբին կարդաց իւր ճառն իւր հանդուցեալ նախորդին վրայ, Էմիլ Օժիէ Թատերգին, որոյ գործերուն թէեւ մինչեւ մօտ ժամանակներս տեղեակ չէր Պ· տը Ֆրէսինէ, բայց կ'երեւի Թէ անոր գրուածոց մէջ գտած է քաղաքագիտական հատուածներ ալ, որով անուանի Թատրերգակին գովեստը պիտի կրնայ ընել ո՛չ միայն իբրեւ Թատրոնի մարդ այլ եւ իբրեւ կառավարական մարդ· Պ· Փասթէօռ և Պ· Ժիլ Սիմոն պիտի լինին Պ· տը Ֆրէսինէի կնքահարք՝ անոր իբրեւ ակադեմական ընդունելութեան առթիւ, որուն ներկայ գրուելու համար Ֆրանսայի ամենէն նչանաւոր քաղաքագէտք, վարչագէտք, գրագէտք, դեսպանք և գիւանագէտք մի քանի չաբաթէ հետէ նամակ նամակի վրայ կը տեղացնեն Ակադեմիոյ Միայուն քարտուղարին։

—Կարծողներ կան Թէ իւր կնոջ այս փառաւոր դէպքն եւս տեսնելէ յետոյ, Պ· տը Ֆրէսինէ պիտի քաչուի քաղաքական կեանքէ, իբր առողջութիւն դարմանելու պէտք ունենալով։ Իսկ ուրիչներ կը կարծեն Թէ Պ· տը Ֆրէսինէ ժամանակ մը առանձնանալ կ'ուզէ՝ յետոյ Պ· Բառնոյի յաջորդելու համար իբրեւ նախագահ Հանրապետութեան։

—Դանիոյ Թագաւորին Գերլին այցելութեան չաբաթաթէն այժմ հաստատած է· Լիվատեալէ ուղղակի Վիլհելմ կայսեր քով երթալով, նպատակ ունցեր է Գերմանիոյ կայսրն հրաւիրել իւր (Դանիոյ Թագաւորին) ամուսնութեան յիսնամեակի հանդիսին, որոյ առթիւ Վիքթորիա Թագուհին, Ռուսիոյ կայսրն և այլ Թագաւորներ եւ իչխանները ներկայ պիտի գտնուին Քոփենհակի մէջ 1892 յունիսին· Վիլհելմ կայսրն ևս խոստացեր է ներկայ լինել, փոփոքելով տեսակցութիւն մ'ունենալ Ռուսիոյ կայսեր հետ· Այս կերպիւ տեղի պիտի ունենայ երկար ժամանակէ հետէ խօսուած բայց միչտ

—)(105)(—

ԹԵՐԹՕՆ Ա. ԵՒԻԼԻՒ

ԵՐԿՈՒ ԱՆՄԵՂՆԵՐ

ԺԻԼ ՄԱՌԻ

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ

ՈՂՐԻՆ ՄՕՏ

Ուրեմն Պերթին վախնալու բան մը չուներ Պարուլլէն·

Մնաց որ, Շարլօ զինք պիտի պաչտպաներ ի հարկին, ինչպէս պաչտպանած էր արդէն, և Պերթին ալ որոչած էր ինքզինքը պաչտպանել·

Երբ գիչերը վրայ հասաւ և ագարակին մէջ ամեն մարդ պառկեցաւ, Շարլօ, որ փարախը կը գտնուէր, կամաց մը ախոռին դրանը զարկաւ·

Խրուենկէն ձայն մը պատասխանեց·

—Դո՞ն ես, Շարլօս·

—Ջե՞ս քնանար·

—Ո՛հ, ոչ·

—Պիտի երթամ գտնեմ զայն·

—Գնա՛, եւ Աստուած հետդ ըլլայ·

Շարլօ դուրս ելաւ, բակէն անցաւ, չէնքերուն երկայնութեամբը գնաց և դաչտն ելնելուն պէս սկսաւ վազել դէպ անտառը·

Մինչեւ հոն երթալու պէտք չունեցաւ· Ճամբան Պարուլլին հանդիպեցաւ·

—Ինչ կը սպասէի, ըսաւ սրինգն, կը սկսէի համբերութիւնս կորնցնել· Գիլ չերները զով են· Սառիլ կ'սկսէի·

—Փարախին մէջ պիտի տաքնաս·

Ա՛լ բառ մը չարտասանեցին մինչեւ ագարակը· Առանց տեսնուելու ներս մտան· Արդէն չատ դիւրին էր այս, վասնզի փարախը միւս չէնքերէն բաժնուած կը գտնուէր· Բաբիկեան, որ իր տիրոջ հետը կ'առնէր, չհաչեց· Միայն մռլտաց ի տես Պարուլլի, բայց Շարլօ լռեցուց զայն փայփայելով·

—Իմ անկողինս պառկէ, ըսաւ Շարլօ·

—Իսկ դո՞ն·

—Ես անկեան մը մէջ յարդէ անկողին մը կը պատրաստեմ·

—Պարոնը չո՞ւզեր իր Պարուլլ բարեկամին հետ պառկիլ·

—Ոչ, ըսաւ Շարլօ յամառութեամբ·

—Պարոնն աչնուակա՞ն է· Պարոնը կը գանի՞·

—Կարելի է·

—Պարոնին կամքը Թող ըլլայ

Շարլօ գնաց մէկ երկու խուրձ յարդ գտաւ, նետեց զայն ախոռին դրան առջեւ—ուր կը պառկէր իր պզտիկ բարեկամուհին—և վրան տարածուեցաւ·

—Ահա կերպով, մտածեց, երբ Պարուլլ գիտնայ Պերթինին ո՛ւր ըլլալը, առանց մարմնոյս վրայէն անցնելու չպիտի կրնայ անոր քով երթալ·

Երկար ատեն անքուն մնաց· Մթին մտածութիւններ կը պաչարէին զինք· Իսկ Պարուլլ անտառներուն մէջ անքուն անցուցած գիչերներէն խոնջ ու վաստակած, ինքզինքը փարախին տակուբեանը մէջ ղգալուն պէս, սկսաւ քնանալ·

Շարլօի անկողնոյն վրայ ինկած էր և կը խորթար·

Առտուն, արեւը չծագած, Շարլօ ելած էր· Պարուլլ չարունակ կը քնանար, բայց այս անգամ աւելի վրդովեալ քնով մը·

Իր կորովի բռունցքը կը չարժէր եւ չուրթերէն սպառնալիք կը ժայթքէին·

Շարլօ ցնծեց զայն, կանչելով·

—Պարո՛ւլլ, Պարո՛ւլլ·

Ա՛ւ ազակը տնկուեցաւ՝ զարհուրած·

—Չէ՞, ոստիկա՛նք, ոստիկա՛նք·

Եւ ի քթթել ական, ձեռքին մէջ երեւցաւ այն դանակն որ միչտ քովը կը·

—Ոչ, ըսաւ Շարլօ, յոյժ հանդարտ· Ոստիկանք հոս չեն· Ես, Շարլօն եմ որ կարթնցնեմ քեզ, վասնզի պէտք է որ ագկից ելնես երթաս·

—Ա՛հ, այո, ըսաւ միւսը, հանդարտօրէն, ոսք եյնելով·

Եւ անմիջապէս, ծաղրածու և հեգնական եղանակաւ·

—Քու տեղդ չատ աղուոր է, հանգիստ կը քնանայ մարդ···

—Միտքդ բեր խոստումդ··· գիչերն՝ հոս, ցերեկը՝ անտառներուն մէջ·

—Աղեղ, աղեղ, կ'երթամ··· բայց անօթի չպիտի մեռցուներս զիս, կաոր մը ուտելիք···

—Ահասիկ հաց·

—Ինչ մըն ալ ծխախոտ ունի՞ս···

—Ջեմ ծխեր·

—Պարոնը մոլի չէ· Այս գիչեր տեսնուինք, Պարոն·

Դէպի դուռն ուղղուեցաւ, բայց չուրը կը պտտցուներ աչերը·

—Ըսէ նայիմ, Շարլօ·

—Ի՞նչ·

—Պերթինը ո՞ւր կը պառկի·

—Բեզի՞ ինչ·

Բայց Պարուլլ նչմարած էր ախոռին դուռը· Հասկցաւ·

—Ա՛հ, աղէկ, ըսաւ, հոն է· Անոր նըկատմամբ ունեցած պարտքս չպի՞տի կըրնամ կատարել·

—Ամենեւին· Աճապարէ· Գնա՛·

Ագազակը վերջապէս դուրս ելաւ, ձեռներն ի գրպան, ոտուընները քսկրտելով·

—Ջեմ ուզեր որ այս գիչեր անհանգիստ ըլլաս, Շարլօ· կը բաւէ դուռը միայն բաց Թողուլ· Անգամ մը որ եկայ, դիւրաւ կը գտնեմ ճամբաս·

Եւ մուԹին մէջ անհետ եղաւ, դէպ անտառն ուղղուելով·

Հաւիւ դուրս ելած էր, երբ Պերթին բացաւ ախոռին դուռը·

—Հոս չէ՞·

—Ոչ, ըսաւ Շարլօ, թախծագին·

—Աստուա՜ծ իմ, անպատճառ դժբախտութիւն պիտի պատահի մեզ, Շարլօ·

—Այո, ես ալ քեզ պէս կը վախնամ, Պերթին, բայց ի՞նչ ընենք·

—Ի՞նչ ընենք, կրկնեց աղչիկը, գլուխը Թոթուելով·

—Ջեմ ծխեր·

—Պարոնը մոլի չէ· Այս գիչեր տեսնուինք, Պարոն·

Դէպի դուռն ուղղուեցաւ, բայց չուրը կը պտտցուներ աչերը·

—Ըսէ նայիմ, Շարլօ·

—Ի՞նչ·

—Պերթինը ո՞ւր կը պառկի·

—Բեզի՞ ինչ·

Բայց Պարուլլ նչմարած էր ախոռին դուռը· Հասկցաւ·

—Ա՛հ, աղէկ, ըսաւ, հոն է· Անոր նըկատմամբ ունեցած պարտքս չպի՞տի կըրնամ կատարել·

—Ամենեւին· Աճապարէ· Գնա՛·

Ագազակը վերջապէս դուրս ելաւ, ձեռներն ի գրպան, ոտուընները քսկրտելով·

—Ջեմ ուզեր որ այս գիչեր անհանգիստ ըլլաս, Շարլօ· կը բաւէ դուռը միայն բաց Թողուլ· Անգամ մը որ եկայ, դիւրաւ կը գտնեմ ճամբաս·

Եւ մուԹին մէջ անհետ եղաւ, դէպ անտառն ուղղուելով·

Հաւիւ դուրս ելած էր, երբ Պերթին բացաւ ախոռին դուռը·

—Հոս չէ՞·

—Ոչ, ըսաւ Շարլօ, թախծագին·

—Աստուա՜ծ իմ, անպատճառ դժբախտութիւն պիտի պատահի մեզ, Շարլօ·

—Այո, ես ալ քեզ պէս կը վախնամ, Պերթին, բայց ի՞նչ ընենք·

—Ի՞նչ ընենք, կրկնեց աղչիկը, գլուխը Թոթուելով·

Թ·

Ուսուսհատութիւնը կը տիրէր ի Բիւռը Մարպուր·

Պահանջումները դադրած էին· Հարկահաւաքն այլ եւս չէր դրկեր իր բաց կապոյտ Թղթերը պահանջելու համար ծան Վիօլենէն 2588 ֆրանքները զորս ծախսած էր ընկերութիւնն Պարուլլի համար, բայց բարապանն հարկահաւաքին տեղն անցած էր և ծախսերն սկսած էին· Վիօլէն ամեն օր կը տեսնէր որ անդուռդը կը փորուի իր առիչ տակ եւ կը զգար Թէ անդ կը մղուէր գերմարդկային զօրութենէ մը օրուն դէմ չէր կրնար ինքզինքը պաչտպանել·

Ուզած էր գուժարներ փոխ առնուլ ագարակապան բարեկամներէ, բայց անոնցմէ չատին արդէն մեծ գումարներ պարտական էր· Նեղն ալ էին· Մերժեցին·

Մահէն անկարելի էր, ինչպէս որ ըսած ենք·

Այն ատեն գլխիկոր սպասեցին, խեղճ դատապարտեալներու պէս, վերջին հարուածին որ պիտի իջնէր իրենց վրայ·

Երբ գրաւումը կատարուեցաւ, ծան Վիօլէն ընդդիմացաւ սակայն· Գրաւումն աչնքան տխուր բան է· Այն բոլոր կարասիներն, որոց վարժուած էր ի տղայ տիոց, և որք յանկարծ վայրագաբար կը խլուէին, ա՛լ իրեն չպիտի պատկանէին·

—Հայրս երթամ պիտի գտնեմ, ըսաւ իր կնոջ·

—Աւա՜ղ, մրմնջեց Թերէզ·

—Այո, աղէկ գիտեմ, բայց գուցէ արգահատի կակուղնայ··· այս անգամ խնդիրն աչնքան ծանր է·

—Գնա, խեղճ մարդս, գնա· մինակ կը վախնամ որ աւելի տխուր եւ աւելի յուսահատ ետ չի դառնաս·

Ծան դուրս ելաւ· Հայր Վիօլէնին տունը գնաց·

Սա՝ իր կրակին առջեւ քաչուած էր արունգները տաքցնելու·

Երան բացուիլը լսելով ետին դարձաւ·

—Ա՛հ, ա՛հ, ի՞նչ կուգաս, որ զիս անհանգիստ կ'ընես···

—Հայր իմ···

—Այո, այո, կը գուչակեմ··· գրաւումն ի գործ դրին, հէ՞· քիչ առեղէն ալ վաճառումը··· ներկայ պիտի գտնուիմ, մի՛ վախնար··· Այնքան քիչ զրօսանք կայ Բիւռ-տը-Մարպուի մէջ որ սիրտս ցաւ պիտի ըլլայ եթէ հոն ներկայ չըլլամ·

Եւ սկսաւ հեգնօրէն ծիծաղիլ կրակը խառնելով·

—Հայր իմ, ըսաւ ծան Վիօլէն դողդողալով, գիտեմ Թէ ալ չէք սիրեր զիս և երբէք չէք սիրած Մառի-Թերէզը·

—Մանաւանդ ըսէ Թէ բոլոր սրտովս կ'առեմ զնա·

—Այո, իրաւ է և ձեր առելութիւնը չատ տառապեցուց զմեզ· Սակայն որչափ ալ մեծ ըլլայ այդ առելութիւնը, չէք կրնար Թողուլ որ ձեր չուրջը գչտեթիւն գործուի· Ագարակիս պիտի ծախեն եթէ չի մկամտեք·

—Է՛հ, ինծի՞ ի՛նչ·

—Հա՛յր·

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՄԵՐ ՀՅՈՒՂԱՑԻՆԵՐԸ

Ինչպես հայտնի է մեր ընթերցողներին, Ռուսաստանի հայ գյուղացիների մի մասը 1830-ական թվականներին տեղափոխվեց Կովկաս, Ղարսի մարզ, որտեղ հիմնադրեց մի շարք գյուղեր։ Այդ գյուղերի բնակիչները մինչև օրս պահպանել են իրենց հայրենի սովորությունները, լեզուն, հագուստը։ Նրանք ապրում են հիմնականում անասնապահությամբ և մեղվաբուծությամբ։

Մեր թղթակիցը այցելել է այդ գյուղերից մեկը՝ Ալեքսանդրապոլի գավառի Ղուկասյան գյուղը, որտեղ ապրում են 120 ընտանիք։ Գյուղում կա մեկ դպրոց, որտեղ սովորում են 80 աշակերտներ։ Ուսուցիչը՝ Տիգրան Մելիքյանը, ավարտել է Ներսիսյան դպրոցը։

Գյուղի ամենահարուստ տնտեսությունը պատկանում է Հակոբ Ավետիսյանին։ Նա ունի 200 ոչխար, 15 կով, 40 փեթակ մեղու և 3 ձի։ Նրա տարեկան եկամուտը հասնում է մոտ 1200 ռուբլու։

ՆՈՐ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Նոյեմբերի 1-ին Ալավերդու պղնձահանքերում շահագործման հանձնվեց նոր հանքարան՝ «Ոսկեհատ»։ Հանքարանի տնօրեն է նշանակվել ինժեներ Ա. Ս. Կարապետյանը։

Հանքարանում աշխատում են 350 բանվորներ։ Օրական արտադրվում է մոտ 120 փութ պղինձ։ Հանքարանը հագեցած է ժամանակակից մեքենաներով։

ՀՐԴԵՀԱՎՈՐ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Նոյեմբերի 15-ին Թիֆլիսի Ազատության հրապարակում տեղի ունեցավ հրդեհավոր հանդիպում։ Հանդիպմանը մասնակցում էին մոտ 2000 հոգի։ Հանդիպումը կազմակերպել էին Թիֆլիսի հրդեհավոր ընկերությունը և Կովկասյան երկաթուղու հրդեհավոր ջոկատը։

Հանդիպման ընթացքում ցուցադրվեցին նոր հրդեհաշիջիչ միջոցներ, ինչպես նաև տեղի ունեցավ հրդեհաշիջման մրցույթ։ Մրցույթին մասնակցեցին 5 թիմեր։ Առաջին տեղը գրավեց Թիֆլիսի 1-ին հրդեհավոր ջոկատի թիմը, որը 3 րոպե 20 վայրկյանում հասավ հրդեհի վայր և մարեց այն։

Երկրորդ տեղը գրավեց Կովկասյան երկաթուղու ջոկատի թիմը՝ 3 րոպե 45 վայրկյանով։ Երրորդ տեղը զբաղեցրեց Թիֆլիսի 2-րդ ջոկատի թիմը՝ 4 րոպե 10 վայրկյանով։

Հանդիպման ավարտին կազմակերպիչները շնորհեցին մրցանակներ հաղթող թիմերին։ Առաջին թիմը ստացավ 100 ռուբլի, երկրորդը՝ 50 ռուբլի, իսկ երրորդը՝ 25 ռուբլի։

ՀՐԴԵՀ ՀԱՆՔԱՐԱՆՈՒՄ

Նոյեմբերի 18-ին Ալավերդու «Ոսկեհատ» հանքարանում տեղի ունեցավ հրդեհ։ Հրդեհը սկսվել է ստորգետնյա 3-րդ հորիզոնում, երբ հանքափորները պայթեցրել են պայթուցիկ նյութ։ Հրդեհի պատճառը կարճ միացումն է եղել էլեկտրական լարերում։

Հրդեհի ժամանակ հանքարանում գտնվել են 47 բանվորներ։ Նրանցից 42-ը կարողացել են ինքնուրույն դուրս գալ հանքից։ Մնացած 5 բանվորներին փրկել են հրդեհաշիջման ջոկատի աշխատակիցները։ Վնասվածներ չկան։

Հրդեհը մարվել է նոյեմբերի 20-ին։ Վնասը գնահատվում է 3500 ռուբլի։

ՆՈՐ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Նոյեմբերի 1-ին Ալավերդու պղնձահանքերում շահագործման հանձնվեց նոր հանքարան՝ «Ոսկեհատ»։ Հանքարանի տնօրեն է նշանակվել ինժեներ Ա. Ս. Կարապետյանը։

Հանքարանում աշխատում են 350 բանվորներ։ Օրական արտադրվում է մոտ 120 փութ պղինձ։ Հանքարանը հագեցած է ժամանակակից մեքենաներով։

ՀՐԴԵՀԱՎՈՐ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Նոյեմբերի 15-ին Թիֆլիսի Ազատության հրապարակում տեղի ունեցավ հրդեհավոր հանդիպում։ Հանդիպմանը մասնակցում էին մոտ 2000 հոգի։ Հանդիպումը կազմակերպել էին Թիֆլիսի հրդեհավոր ընկերությունը և Կովկասյան երկաթուղու հրդեհավոր ջոկատը։

Հանդիպման ընթացքում ցուցադրվեցին նոր հրդեհաշիջիչ միջոցներ, ինչպես նաև տեղի ունեցավ հրդեհաշիջման մրցույթ։ Մրցույթին մասնակցեցին 5 թիմեր։ Առաջին տեղը գրավեց Թիֆլիսի 1-ին հրդեհավոր ջոկատի թիմը, որը 3 րոպե 20 վայրկյանում հասավ հրդեհի վայր և մարեց այն։

Երկրորդ տեղը գրավեց Կովկասյան երկաթուղու ջոկատի թիմը՝ 3 րոպե 45 վայրկյանով։ Երրորդ տեղը զբաղեցրեց Թիֆլիսի 2-րդ ջոկատի թիմը՝ 4 րոպե 10 վայրկյանով։

Հանդիպման ավարտին կազմակերպիչները շնորհեցին մրցանակներ հաղթող թիմերին։ Առաջին թիմը ստացավ 100 ռուբլի, երկրորդը՝ 50 ռուբլի, իսկ երրորդը՝ 25 ռուբլի։

ՀՐԴԵՀ ՀԱՆՔԱՐԱՆՈՒՄ

Նոյեմբերի 18-ին Ալավերդու «Ոսկեհատ» հանքարանում տեղի ունեցավ հրդեհ։ Հրդեհը սկսվել է ստորգետնյա 3-րդ հորիզոնում, երբ հանքափորները պայթեցրել են պայթուցիկ նյութ։ Հրդեհի պատճառը կարճ միացումն է եղել էլեկտրական լարերում։

Հրդեհի ժամանակ հանքարանում գտնվել են 47 բանվորներ։ Նրանցից 42-ը կարողացել են ինքնուրույն դուրս գալ հանքից։ Մնացած 5 բանվորներին փրկել են հրդեհաշիջման ջոկատի աշխատակիցները։ Վնասվածներ չկան։

Հրդեհը մարվել է նոյեմբերի 20-ին։ Վնասը գնահատվում է 3500 ռուբլի։

ՆՈՐ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Նոյեմբերի 1-ին Ալավերդու պղնձահանքերում շահագործման հանձնվեց նոր հանքարան՝ «Ոսկեհատ»։ Հանքարանի տնօրեն է նշանակվել ինժեներ Ա. Ս. Կարապետյանը։

Հանքարանում աշխատում են 350 բանվորներ։ Օրական արտադրվում է մոտ 120 փութ պղինձ։ Հանքարանը հագեցած է ժամանակակից մեքենաներով։

ՀՐԴԵՀԱՎՈՐ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Նոյեմբերի 15-ին Թիֆլիսի Ազատության հրապարակում տեղի ունեցավ հրդեհավոր հանդիպում։ Հանդիպմանը մասնակցում էին մոտ 2000 հոգի։ Հանդիպումը կազմակերպել էին Թիֆլիսի հրդեհավոր ընկերությունը և Կովկասյան երկաթուղու հրդեհավոր ջոկատը։

Հանդիպման ընթացքում ցուցադրվեցին նոր հրդեհաշիջիչ միջոցներ, ինչպես նաև տեղի ունեցավ հրդեհաշիջման մրցույթ։ Մրցույթին մասնակցեցին 5 թիմեր։ Առաջին տեղը գրավեց Թիֆլիսի 1-ին հրդեհավոր ջոկատի թիմը, որը 3 րոպե 20 վայրկյանում հասավ հրդեհի վայր և մարեց այն։

Երկրորդ տեղը գրավեց Կովկասյան երկաթուղու ջոկատի թիմը՝ 3 րոպե 45 վայրկյանով։ Երրորդ տեղը զբաղեցրեց Թիֆլիսի 2-րդ ջոկատի թիմը՝ 4 րոպե 10 վայրկյանով։

Հանդիպման ավարտին կազմակերպիչները շնորհեցին մրցանակներ հաղթող թիմերին։ Առաջին թիմը ստացավ 100 ռուբլի, երկրորդը՝ 50 ռուբլի, իսկ երրորդը՝ 25 ռուբլի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՎՃՈՒՆՔՆԵՐ

ՄԵՐ ՀՅՈՒՂԱՑԻՆԵՐԸ

Ինչպես հայտնի է մեր ընթերցողներին, Ռուսաստանի հայ գյուղացիների մի մասը 1830-ական թվականներին տեղափոխվեց Կովկաս, Ղարսի մարզ, որտեղ հիմնադրեց մի շարք գյուղեր։ Այդ գյուղերի բնակիչները մինչև օրս պահպանել են իրենց հայրենի սովորությունները, լեզուն, հագուստը։ Նրանք ապրում են հիմնականում անասնապահությամբ և մեղվաբուծությամբ։

Մեր թղթակիցը այցելել է այդ գյուղերից մեկը՝ Ալեքսանդրապոլի գավառի Ղուկասյան գյուղը, որտեղ ապրում են 120 ընտանիք։ Գյուղում կա մեկ դպրոց, որտեղ սովորում են 80 աշակերտներ։ Ուսուցիչը՝ Տիգրան Մելիքյանը, ավարտել է Ներսիսյան դպրոցը։

Գյուղի ամենահարուստ տնտեսությունը պատկանում է Հակոբ Ավետիսյանին։ Նա ունի 200 ոչխար, 15 կով, 40 փեթակ մեղու և 3 ձի։ Նրա տարեկան եկամուտը հասնում է մոտ 1200 ռուբլու։

ՆՈՐ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Նոյեմբերի 1-ին Ալավերդու պղնձահանքերում շահագործման հանձնվեց նոր հանքարան՝ «Ոսկեհատ»։ Հանքարանի տնօրեն է նշանակվել ինժեներ Ա. Ս. Կարապետյանը։

Հանքարանում աշխատում են 350 բանվորներ։ Օրական արտադրվում է մոտ 120 փութ պղինձ։ Հանքարանը հագեցած է ժամանակակից մեքենաներով։

ՀՐԴԵՀԱՎՈՐ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Նոյեմբերի 15-ին Թիֆլիսի Ազատության հրապարակում տեղի ունեցավ հրդեհավոր հանդիպում։ Հանդիպմանը մասնակցում էին մոտ 2000 հոգի։ Հանդիպումը կազմակերպել էին Թիֆլիսի հրդեհավոր ընկերությունը և Կովկասյան երկաթուղու հրդեհավոր ջոկատը։

Հանդիպման ընթացքում ցուցադրվեցին նոր հրդեհաշիջիչ միջոցներ, ինչպես նաև տեղի ունեցավ հրդեհաշիջման մրցույթ։ Մրցույթին մասնակցեցին 5 թիմեր։ Առաջին տեղը գրավեց Թիֆլիսի 1-ին հրդեհավոր ջոկատի թիմը, որը 3 րոպե 20 վայրկյանում հասավ հրդեհի վայր և մարեց այն։

Երկրորդ տեղը գրավեց Կովկասյան երկաթուղու ջոկատի թիմը՝ 3 րոպե 45 վայրկյանով։ Երրորդ տեղը զբաղեցրեց Թիֆլիսի 2-րդ ջոկատի թիմը՝ 4 րոպե 10 վայրկյանով։

Հանդիպման ավարտին կազմակերպիչները շնորհեցին մրցանակներ հաղթող թիմերին։ Առաջին թիմը ստացավ 100 ռուբլի, երկրորդը՝ 50 ռուբլի, իսկ երրորդը՝ 25 ռուբլի։

ՀՐԴԵՀ ՀԱՆՔԱՐԱՆՈՒՄ

Նոյեմբերի 18-ին Ալավերդու «Ոսկեհատ» հանքարանում տեղի ունեցավ հրդեհ։ Հրդեհը սկսվել է ստորգետնյա 3-րդ հորիզոնում, երբ հանքափորները պայթեցրել են պայթուցիկ նյութ։ Հրդեհի պատճառը կարճ միացումն է եղել էլեկտրական լարերում։

Հրդեհի ժամանակ հանքարանում գտնվել են 47 բանվորներ։ Նրանցից 42-ը կարողացել են ինքնուրույն դուրս գալ հանքից։ Մնացած 5 բանվորներին փրկել են հրդեհաշիջման ջոկատի աշխատակիցները։ Վնասվածներ չկան։

Հրդեհը մարվել է նոյեմբերի 20-ին։ Վնասը գնահատվում է 3500 ռուբլի։

ԳՈՒՆԱՎՈՐ ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

Տարեկան բաժանորդագին [Առաքում Ս. Դ. Նահապետեան] ... 19 1/2 ռ.
Վեցամսեայ » » » ... 10 ռ.
Երեք ամսուան » » » ... 5 ռ.
Մէկ ամսուան » » » ... 1 ռ. 75 կ.
Արտասահման տարեկան ... 23 ռ.
Վեցամսեայ ... 12 1/2 ռ.

Ընդունելութեան փոխադրութիւն

Հրատարակութեան վայրը, 26 Գրիգորեան

ԳԱԶԵԹԱՅ ՕՐՎԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

Տարեկան բաժանորդագին [Առաքում Ս. Դ. Նահապետեան] ... 19 1/2 ռ.
Վեցամսեայ » » » ... 10 ռ.
Երեք ամսուան » » » ... 5 ռ.
Մէկ ամսուան » » » ... 1 ռ. 75 կ.
Արտասահման տարեկան ... 23 ռ.
Վեցամսեայ ... 12 1/2 ռ.

Ընդունելութեան փոխադրութիւն

Հրատարակութեան վայրը, 26 Գրիգորեան

ԳՈՒՆԱՎՈՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՓԱՐԶ, 7 — ՀԱՏՈՒԱԾ ՀԱՐՑԵՐԻ ՇՈՒՐՋ ՄԻ ՔԱՆԻ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ

ԻՆՉՊԷՍ ԵՒ ԻՆՉՈՒ ՊԷՏՔ Է ՊԱՀՊԱՆԵԼ ՄԱՐԴՈՒ ՊԱՏԻՒԸ

Ա

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Բ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Գ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Դ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Ե

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Զ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Է

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Ը

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Թ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Ժ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

Ժ. ՊԱՐՈՆ

Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։ Ամէն մարդ ունի իր պատիւը, որ կը պահպանէ ինչպէս իր կեանքը, իր ընտանիքին կեանքը, իր ունեցուածքին կեանքը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՆԱՒԱՐԱՆ ՌՈՒՍԱԿԱՆ

COMPAGNIE RUSSE

DE NAVIGATION A VAPEUR ET DE COMMERCE

ՄԱՍՆԱՒՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՆԱՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Շարժ ուժը՝ գոլորշի։

ՆԱՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵՒԵԱՆ ԵՒ ՍԵՒ ԾՈՎԵՐՈՒ

ՄԻՋԵՐԿՐԱՅԻՆ ՆԱՒԱՀԱՆԳՈՒՅՑԻ

ՀԱՒԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ընդհանուր գործակատար՝ Ա. Ա. ԱԼԼԵՆ

Գլխաւոր գործակատար՝ Ա. Ա. ԱԼԼԵՆ